

בס"ד. שיחת* ש"פ וירא, י"ח מרחשון, ה'תשכ"ה.

- א. כל סדרה בתורה, מהתחלתה, יש לה שייכות לא רק לשבוע הקודם, החל מיום ראשון
 - ולכן: (א) כל השבוע, החל מיום ראשון, נקרא ע"ש הסדרה (כמו בשבוע זה, שמיום ראשון נקרא
 השבוע בשם (פרשת) וירא); (ב) מיום ראשון צריך ללמוד בכל יום פרשה חומש עם פירוש רש"י
 מהסדרה שיקראו בשבת (בסוף השבוע)¹ -
 אלא כל הסדרה יש לה שייכות גם לימי השבוע הבא, שהרי היא נקראת בשבת ש"מיניה מתברכין
 כולהו יומין², הימים שלאחרי השבת,
 (שזהו החילוק בין הימים שלפני השבת לגבי הימים שלאחרי השבת: הימים שלפני השבת הם הנחה
 לשבת, כמאמר רז"ל³ "מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת", והם העושים את השבת, כמו שכתוב⁴ "לעשות
 את השבת". והימים שלאחרי השבת "מתברכין" משבת) -
 ואופן הברכה הוא כברכתו של הקב"ה, שמקבלים לא רק את ה"עיקר", אלא גם - תוספת, ו"תוספתו
 של הקב"ה שמרובה על העיקר"⁵ - מהסדרה שקוראים בשבת.
 ב. על התיבות "וירא אליו" בהתחלת הסדרה, מפרש רש"י [שפירושו על החומש הוא "יינה של
 תורה"⁶, דהיינו, שרש"י מגלה את הפנימיות והסוד שבתורה, וכמרומו במארוז"ל⁷ "נכנס יין יצא סוד"]
 - "לבקר את החולה".
 ויש בזה ב' ענינים: (א) כפשוטו, ביקור חולים. (ב) "לבקר" מענין "בקורת תהיה"⁸ - לבקר על מנת
 לתקן⁹. ושני ענינים אלה קשורים זה בזה, כיון שעל-ידי ביקור חולים כפשוטו נמשכת גם רפואה¹⁰.
 ועל-פי האמור לעיל, שכל הימים שלאחרי השבת מתברכים - ועוד עם תוספות - מהסדרה שקוראים
 בשבת, נמצא, שבכל ימי השבוע הבא נתברך ונמשך ה"וירא אליו הוי" - "לבקר את החולה", שנמשכת
 רפואה לחולי ישראל, ויהי רצון - רפואה שלימה ורפואה קרובה.
 ג. כאמור לעיל, מפרש רש"י על הפסוק "וירא אליו" - "לבקר את החולה". ואחר-כך מוסיף רש"י
 עוד ענין: "אמר ר' חמא בר חנינא, יום שלישי למילתו היה, ובא הקב"ה ושאל בשלומי".
 כמדובר בהתועדויות הקודמות, מפרש רש"י - לכל-לראש - פשוטו של מקרא. ומזה מובן, ששני
 הענינים שרש"י מביא כאן - ש"וירא אליו" היה "לבקר את החולה", וב"יום שלישי למילתו" - מוכרחים
 מהפסוק.
 וצריך להבין¹²:
- מהו ההכרח בפסוק שזה היה ב"יום שלישי למילתו"?
- בשלמא שזה היה "לבקר את החולה", הרי כיון שנאמר בפסוק "וירא אליו הוי" סתם (ולא נאמר
 בשביל איזו מטרה היה הדבר, כרגיל בפסוקים, שכאשר מספרים שהקב"ה נתגלה, נאמר מיד לאחרי-זה

י"ח" כט שבט. וראה שיחת ש"פ נח בתחלתה (תורת מנחם -
 התועדויות חמ"א ע' 192).

(7) עירובין סה, א. סנהדרין לח, א.

(8) קדושים יט, כ. וראה פירש"י שם: "לבקר את הדבר שלא
 לחייבו כו'".

(9) נדרים מ, רע"א. וראה רמב"ן ריש פרשתנו ("שהי' לו
 במראה השכינה ריפוי למחלת המילה"). אוה"ת ריש פרשתנו.

(10) שם לט, ב. ב"מ ל, ב.

(11) מב"מ פו, ב.

(12) שיחה זו נדפסה לאח"ז גם בלקו"ש ח"ה ע' 77 ואילך.

(* הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א (באידיש), ונדפסה
 בהוספות ללקו"ש ח"ה ע' 312 ואילך. במהדורא זו ניתוספו עוד
 איזה ציוני מ"מ ע"י המו"ל.

(1) תקנת אדה"ז - ראה סה"ש תש"ב ע' 27.

(2) ראה זח"ב סג, ב. פח, א.

(3) ע"ז ג, סע"א.

(4) תשא לא, טז. וראה ד"ה את שבתותי ש"ת ספ"ג (סה"מ

ה'ש"ת ע' 85).

(5) דב"ר פ"א, יג.

(6) מאמר אדה"ז - סה"ש תרצ"ז ס"ע 197. הובא ב"היום